

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16CoCsp/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120208776
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1120208776.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudkýň JUDr. Ivany Štiffovej a Mgr. Daniely Drnákovej, v spore žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, proti žalovanému: X. Y., A.. X.XX.XXXX, Š. XXXX/X, X., o zaplatenie 68,49 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 7Csp/25/2020-50, zo dňa 15.10.2020, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec v tomto rozsahu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zrušil platobný rozkaz č. k. 7Csp/25/2020-31, zo dňa 24.6.2020 (výrok I.); žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 9,74 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9,74 eura od 16.6.2018 do zaplatenia (výrok II.); vo zvyšku žalobu zamietol (výrok III.) a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV.). V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 23.4.2020 voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy vo výške 68,49 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 68,49 eura od 16.6.2018 do zaplatenia; na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzatvorili dňa 15.8.2017 poisťovnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX na dobu neurčitú (ďalej tiež „Poisťovná zmluva“), v zmysle ktorej si dohodli spôsob platenia ročného poistného štvrťročne. Poistné sa stalo splatným dňa 15.11.2017, pričom žalovaný sa dostal do omeškania s platbou poistného, čím došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti. Žalobca uviedol, že na základe zákona č. 381/2001 Z. z. má nárok na poistné do 15.6.2018 vo výške 68,49 eura.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozsudku (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie uviedol, že vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 24.6.2020, č. k. 7Csp/25/2020-31, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, pretože zásielka sa súdu dňa 21.8.2020 vrátila ako neprevzatá v odbernej lehote. Súd prvej inštancie preto podľa § 266 ods. 3 C. s. p. zrušil platobný rozkaz pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému do vlastných rúk.

3. Vo vzťahu k skutkovému stavu zistil, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 15.8.2017 Poisťovnú zmluvu, v ktorej bolo dohodnuté ročné poistné v sume 116,85 eura, so štvrťročnou splatnosťou a lehotným poistným za jeden štvrťrok vo výške 29,21 eura. Splatnosť lehotného poistného bola podľa poisťovky dňa 15.8., 15.11., 15.2. a 15.5. príslušného roka, pričom žalovaný nezaplatil splátku poistného splatnú dňa 15.11.2017. Podaním označeným ako „Zánik poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienka“ z 10.8.2018 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžného poistného a oznámil mu, že Poisťovná zmluva zanikla dňa 15.6.2018. Žalobca si uplatnil dlžné poistné za obdobie od 15.11.2017 do 15.6.2018.

4. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žaloba neobsahovala žiadne iné skutkové tvrdenia. Dôvodil, že závery o tom, kedy poistenie zaniklo a aká je výška nároku žalobcu nie sú skutkovými tvrdeniami, ale záverom žalobcu o oprávnenosti jeho nároku a jeho výške (právnym posúdením). Výška žalovaného nároku nepredstavuje žiadne skutkové tvrdenie, keď predmetom konania je nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie dlžného poistného na povinné zmluvné poistenie vo výške 68,49 eura s príslušenstvom.

5. Na základe vykonaného dokazovania dospel k skutkovému záveru, že zmluvné strany spolu platne uzatvorili poistnú zmluvu, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistníka, ktorým bol žalovaný. Na základe tejto zmluvy vznikla žalobcovi ako poisťovní povinnosť poskytnúť žalovanému poistné plnenie v prípade vzniku poistnej udalosti a žalovanému ako poistenému povinnosť platiť dojednané poistné, avšak žalovaný nezaplatil splátku poistného splatnú dňa 15.11.2017.

6. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že poistné je spravidla splatné prvého dňa poistného obdobia (§ 796 ods. 2 Občianskeho zákonníka), avšak v prejednávanej veci sa sporové strany dohodli, že poistné, ktoré by inak bolo splatné dňa 15.11. príslušného kalendárneho roka, bude splatné v štvrtročných splátkach, čo v súlade s § 769 ods. 2 Občianskeho zákonníka a s Poistnou zmluvou, bolo v termínoch 15.8., 15.11., 15.2. a 15.5. príslušného kalendárneho roka. Upriamil pozornosť na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 9.7.2014, sp. zn. 7 MCdo 8/2013, v zmysle ktorého zákon č. 381/2001 Z. z. upravuje spôsob zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a zároveň v § 9 ods. 4 určuje presný okamih zániku právneho vzťahu. K ustáleniu zániku poistenia poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 7.8.2008, sp. zn. 6 Obdo 22/2007, v ktorom Najvyšší súd SR dospel k záveru, že pri dohodnutom platení poistného v splátkach, dochádza k zániku poistenia do jedného mesiaca od dátumu splatnosti jednotlivej splátky poistného.

7. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že podľa § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. poistenie zodpovednosti zaniklo v danom prípade zo zákona uplynutím jedného mesiaca od splatnosti príslušnej splátky poistného (ak nebola v poistnej zmluve dojednaná dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, čo žalobca ani netvrdil, ani nepreukázal). Zdôraznil, že vychádzal zo skutkových tvrdení žalobcu (ktorých bolo minimum a boli príliš stručné, avšak postačujúce na meritórne prejednanie veci), v spojení s pripojenou poistkou o tom, že žalovaný nezaplatil splátku poistného splatnú 15.11.2017. Na základe uvedeného uzavrel, že v súlade s § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z. z. poistenie zodpovednosti žalovaného zaniklo uplynutím jedného mesiaca od 15.11.2017, t. j. dňa 15.12.2017.

8. Ozrejmil, že v danom prípade nie je možná ani aplikácia ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, pretože žalobca ani netvrdil (ani nepreukázal) existenciu dohody so žalovaným, podľa ktorej by sa nezaplatením štvrtročnej splátky stalo splatné celé ročné poistné. Pretože poistná zmluva bola uzatvorená na dobu neurčitú a zanikla pred koncom poistného obdobia, vznikol žalobcovi podľa § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z. z. nárok na zaplatenie pomernej časti poistného do dňa zániku poistenia, t. j. za obdobie jedného mesiaca, pričom zo žaloby ani z jej príloh nie je zrejmé, prečo si žalobca uplatnil poistné za dlhšie obdobie, ani za aké obdobie. Ročné poistné bolo dojednané vo výške 116,85 eura, preto poistné za 1 mesiac predstavuje sumu vo výške 9,74 eura (116,85 eura / 12 mesiacov). Z uvedených dôvodov a za použitia § 9 ods. 4 a § 11 ods. 11 zákona č. 381/2001 Z. z., § 565 a § 796 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, v tejto časti vyhodnotil žalobu ako dôvodnú.

9. Keďže žalovaný nezaplatil poistné v lehote splatnosti, vznikol žalobcovi od nasledujúceho dňa (od 16.11.2017) nárok na zaplatenie úroku z omeškania z dlžnej sumy (9,74 eura) vo výške ustanovenej § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., teda v sadzbe 5 % ročne. Súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na to, že je viazaný žalobným návrhom, v ktorom si žalobca uplatnil úrok z omeškania od neskoršieho dňa, priznal žalobcovi úrok z omeškania za obdobie, za ktoré si ho uplatnil. Vo zvyšku uplatnenej istiny, teda v sume 58,75 eura (68,49 eura - 9,74 eura) a úroku z omeškania z nedôvodne uplatnenej sumy vyhodnotil žalobu ako nedôvodnú a v tejto časti ju zamietol.

10. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p., keď uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 68,49 eura, pričom úspešný bol len v sume 9,74 eura je nepochybné, že úspešnejší v konaní bol žalovaný. Pretože žalovanému zo

súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplýnuli, súd prvej inštancie mu ich náhradu s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania a poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.2.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, nepriznal.

11. Proti výroku rozsudku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a tiež proti výroku o trovách konania (výrok III. a IV.) podal žalobca odvolanie a žiadal rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Žalobca upriamil pozornosť na to, že súd prvej inštancie už vo veci raz rozhodol platobným rozkazom, ktorým vyhovel uplatnenému nároku v plnom rozsahu, čo je možné podľa § 265 ods. 1 C. s. p. za podmienky „ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov“. Vydaním platobného rozkazu teda súd prvej inštancie musel mať za to, že skutkový a právny základ uplatňovaného nároku je preukázaný. Jediným dôvodom, pre ktorý bol platobný rozkaz zrušený, bola nemožnosť jeho doručenia žalovanému, ktorý nijakým spôsobom nespochybnil tvrdenia žalobcu, a to ani podaním odporu, ani vyjadrením sa k žalobe. Z vyššie uvedených dôvodov je nepochopiteľné, že za okolností, keď už súd prvej inštancie raz vo veci rozhodol na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých nemal pochybnosti, a tieto skutočnosti následne neboli nijakým spôsobom zo strany žalovaného spochybnené, sa bez akejkoľvek zmeny v dôkaznej situácii pri vydaní rozsudku absolútne odchytil od svojho pôvodného právneho názoru tým, že žalobu z veľkej časti zamietol. Zároveň, keďže v zmysle § 191 ods. 1 C. s. p. súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, každý jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, nie je zrejmé, ako mohol súd prvej inštancie dospieť k záveru, že nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku.

13. Zdôraznil, že vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania, aj keď prejednanie veci na pojednávaní stanovuje § 177 C. s. p. Ak teda súd prvej inštancie považoval jeho nárok, resp. niektoré jeho skutkové tvrdenia za sporné, mal vo veci nariadiť pojednávanie.

V takomto prípade totiž neboli splnené podmienky na rozhodnutie vo veci bez nariadenia pojednávania. Nemohol totiž nijakým spôsobom dôvodne predpokladať potrebu ďalšieho dokazovania skutočností uvádzaných v podanej žalobe a nemal možnosť uplatniť ďalšie prostriedky procesného útoku, smerujúce k preukázaniu uplatňovaného nároku, ktoré súd prvej inštancie považoval za sporné, resp. nepreukázané. Z tohto dôvodu mal za to, že súd prvej inštancie svojím postupom porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď jeho žalobu za daných okolností zamietol. V súvislosti s týmto namietaným porušením poukázal na zhodné závery vyplývajúce z uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/11/2020, zo dňa 30.6.2020, v obdobnej veci.

14. K samotným dôvodom zamietnutia väčšej časti žaloby uviedol, že spolu so žalobou predložil poisťku k Poistnej zmluve č. XXXXXXXXXXXX a Oznámenie o zániku poistnej zmluvy. Z Poistky vyplýva, že začiatok poistenia bol dojednaný na deň 15.8.2017, s ročným poistným 116,85 eura, so štvrtročným platením a dohodnutým lehotným poistným 29,21 eura, so splatnosťou vždy 15.8., 15.11., 15.2. a 15.5. príslušného kalendárneho roka. Žalovaný zaplatil len prvú splátku poistného. Upozornil, že podľa čl. IV ods. 10 Všeobecných poistných podmienok č. 709 (ďalej len „VPP“), ktoré sa vzťahovali na poistnú zmluvu: „V prípade platenia poistného formou štvrtročnej alebo polročnej splátky poistného zanikne poistenie nezaplacením zostávajúcej časti poistného do jedného mesiaca od splatnosti poslednej dohodnutej štvrtročnej alebo polročnej splátky poistného v rámci príslušného poistného obdobia, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti, maximálne však na dobu troch mesiacov. Poistenie zodpovednosti zanikne uplynutím tejto lehoty.“ Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že nakoľko bola dojednaná úhrada ročného poistného v štvrtročných splátkach, poistenie zaniklo až 1 mesiac po splatnosti poslednej splátky splatnej 15.5.2018, t. j. zánik poistenia nastal dňa 15.6.2018, pričom tento dátum zániku poistenia vyplýva z podanej žaloby, ako aj z Oznámenia o zániku poistnej zmluvy. V neposlednom rade odkázal aj na Uznesenie Krajského súdu Košice sp.

zn. 11Co/155/2016, zo dňa 1.2.2017, podľa ktorého: „Pretože bolo dohodnuté ročné poistné (a len jeho splatnosť bola dohodnutá v splátkach), nezaplatenie poistného sa neviaže na nezaplatenie jednej zo splátok, ako sa mylne domnieva žalovaný, ale na nezaplatenie celého ročného poistného. V praxi to znamená, že pokiaľ žalovaný nezaplatil niektorú zo splátok dohodnutého ročného poistného, zánik poistenia podľa § 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z. z. sa neodvíja od tejto jednej splátky (žalovaný nezaplatil ani jednu splátku poistného), ale sa odvíja od nezaplatenia poslednej splátky v tomto poistnom období, teda ak išlo o ročné poistné, až uplynutím poslednej splátky z tohto ročného obdobia.“ Odvolateľ konštatoval, že podľa § 803 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka, má právo na poistné za dobu do zániku poistenia. Pre výpočet poistenia pritom platí nasledujúci vzorec: (ročné poistné/360) x počet dní ručenia do dátumu zániku poistenia. Na základe vyššie uvedených údajov vypočítal dlžné poistenie nasledovne: $(116,85/360) \times 211$ dní (od 15.11.2017 do 15.6.2018) = 68,49 eura.

15. Ďalej v tejto súvislosti uviedol, že žalovanému bola doručená žaloba spolu s prílohami, avšak žalovaný sa k nej nijakým spôsobom nevyjadril a teda nespochybnil žiadne tvrdenia uvedené v žalobe vrátane dátumu zániku poistenia a s tým súvisiacu výšku dlžného poistného, pričom podľa § 151 ods. 1 C. s. p. sa za nesporné považujú skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela. Do pozornosti dal aj odborný komentár

k C. s. p., podľa ktorého: „Skôr, ako súd v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikuje, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Táto klasifikácia má pre ďalší procesný postup súdu zásadný význam. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí.“ Na základe uvedeného mal za to, že nakoľko žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil jeho tvrdenia o existencii nároku, o dátume zániku poistenia, ani o výške nedoplatku na poistnom, všetky tieto tvrdenia mal súd prvej inštancie považovať za nesporné. Na podporu svojej argumentácie k nespornosti skutkových tvrdení poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/180/2018, zo dňa 26.7.2018, v obdobnej veci, v ktorom odvolací súd na základe zhodnej argumentácie zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na ďalšie konanie, keďže mal za to, že súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyni v danom konaní, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1

C. s. p.), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v napadnutom výroku o trovách, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C. s. p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom zamietajúcom výroku a v súvisiacom výroku o trovách konania potrebné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. Podľa § 151 ods. 1 C. s. p. skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

18. Podľa § 186 ods. 2 C. s. p. súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

19. Podľa § 297 písm. b) C. s. p. súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

20. V danej veci súd prvej inštancie rozhodol postupom podľa § 297 písm. b) C. s. p. bez nariadenia pojednávania, keď vyhodnotil skutkové tvrdenia za nesporné, mal za to, že išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia, pričom žalobu (čiastočne) zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal ním tvrdený dátum zániku poistenia a z neho plynúcu výšku žalovanej sumy. Súd prvej inštancie však nepostupoval správne, pretože na prejednanie sporu bez nariadenia pojednávania neboli splnené zákonné predpoklady.

21. Na ozrejmienie právnej stránky veci odvolací súd uvádza, že podstata kontradiktórnosti sporového konania spočíva v tom, že strany musia dostať reálnu možnosť využiť svoje procesné práva predložiť argumenty a reagovať na protiargumenty protistrany; zásada rovnosti, resp. princíp rovnosti zbraní, má v kontradiktórnom spore garantovať strane, aby jej bola poskytnutá rozumná možnosť obhajovať sa za podmienok, ktoré ju podstatne neznevýhodňujú vo vzťahu k protistrane. V kontradiktórnom spore musí byť stranám; za rovnakých procesných podmienok; umožnené uplatniť svoj vplyv na konečné meritórne rozhodnutie súdu realizáciou ich procesných práv a v nadväznosti na uvedenú zásadu konajúci súd zákonným spôsobom vyhodnotí procesnú aktivitu oboch strán a túto následne premietne do záverov pre svoje konečné rozhodnutie.

22. Pokiaľ súd overuje pravdivosť (právne významných) skutkových tvrdení strán sporu, zisťuje, či strana ňou uvádzané skutkové tvrdenia preukázala na základe vykonaných dôkazov, rieši tak skutkové otázky a výsledkom tejto hodnotiacej činnosti súdu sú jednotlivé skutkové zistenia (poznatky) a z nich vyvedené skutkové závery súdu. Hodnotiaci skutkový záver prijatý súdom na základe výsledkov vykonaného dokazovania nie je právnym posúdením.

23. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery tak, že aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Súd tak subsumuje vykonaným dokazovaním ustálený skutkový stav pod hypotézu (skutkovú podstatu) konkrétnej právnej normy, aby mohol dospieť k právnemu záveru, či a komu prizná právo, alebo uloží povinnosť.

24. Žalobca v podanej žalobe uviedol dátum zániku poistenia (do ktorého si uplatnil nárok na poistné) a tiež uviedol výšku nároku, ktorý si v konaní uplatnil, pričom predložil aj „Oznámenie o zániku poistenia pre nezaplatenie poistného a upomienku“ z 10.8.2018, z ktorého uvedené údaje vyplývajú. Nie je možné prisvedčiť súdu prvej inštancie, že tieto údaje nie sú skutkovými tvrdeniami žalobcu, ale len jeho právnymi závermi. Je potrebné uviesť, že ak v súdenej veci súd prvej inštancie čiastočne zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca nepreukázal dátum zániku poistenia a z neho sa odvíjajúcu výšku uplatneného nároku, pristúpil k zisťovaniu pravdivosti skutkových tvrdení na základe žalobcom predložených dôkazov a to napriek ich nespornosti medzi stranami (žalovaný tieto nijako nesporeval, keďže sa k žalobe nevyjadril) a následne výsledky hodnotenia týchto dôkazov (v ich vzájomnej súvislosti) premietol do prijatých skutkových záverov o tom, že žalobca nepreukázal existenciu dohody so žalovaným o splatnosti celého ročného poistenia v dôsledku nezaplatenia štvrtročnej splátky a teda dôvod uplatnenia si poistného za dlhšie obdobie, ani za aké obdobie (odseky 24. a 27. rozsudku). Za tejto procesnej situácie, t. j. keď súd prvej inštancie zisťoval na základe predložených (listinných) dôkazov skutkový stav, teda pravdivosť medzi stranami nesporných skutkových tvrdení, nemohol vo veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pretože jeho právne posúdenie veci už nevychádzalo zo skutkového stavu vyplývajúceho z nesporných skutkových tvrdení strán.

25. Z uvedeného potom vyplýva, že rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania nemožno založiť na závere, že niektorá zo strán neuniesla dôkazné bremeno ohľadom ňou tvrdených rozhodujúcich skutočností, čo ale neznamená, že súd prvej inštancie je povinný bezvýhradne si osvojiť nesporné skutkové tvrdenia strán. Súd môže mať v intenciách § 186 ods. 2 C. s. p. dôvodné pochybnosti o pravdivosti zhodných (nesporných) tvrdení strán, najmä v prípadoch, ak nie sú podložené relevantnými dôkazmi na ich preukázanie.

26. Súd prvej inštancie sa teda dopustil pochybenia tým, že vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania za stavu, keď fakticky nevychádzal z nespornosti skutkových tvrdení žalobcu. Týmto spôsobom uprel (reálne nevytvoril) žalobcovi procesnú možnosť kontradiktórne sa vyjadriť (z hľadiska meritórneho výsledku konania) k relevantným skutkovým tvrdeniam, o pravdivosti ktorých nadobudol dôvodnú pochybnosť a zmaril tak možnosť aktívnej účasti žalobcu v konaní, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Súd prvej inštancie tak znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nakoľko uvedený nedostatok nemožno napraviť ani v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v závislom výroku o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vrátil vec na ďalšie konanie.

27. Súd prvej inštancie v novom konaní, ak má o nespornosti (pravdivosti) skutkových tvrdení strán dôvodné pochybnosti a neosvojí si ich ako podklad pre ustálenie skutkového stavu (§ 186 ods. 2 C. s.

p.), pretože skutkové tvrdenia nebudú vyplývať z dôkazov predložených súdu na ich preukázanie (§ 132 ods. 3 C. s. p.), musí vo veci nariadiť pojednávanie, na ktorom oboznámi strany postupom podľa § 181 ods. 2 C. s. p. o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za (ne)sporné a umožní im vyjadriť sa, aby bola zachovaná požiadavka kontradiktórnosti konania.

28. V novom konaní bude súd prvej inštancie povinný riadiť sa vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je v zmysle § 391 ods. 2 C. s. p. viazaný, čo nevylučuje možnosť, že dospeje k rovnakému záveru, avšak po opätovnom rozhodnutí sporu (ktorého predmetom už nie je istina vo výške 9,74 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9,74 eura od 16.6.2018 do zaplatenia, nakoľko v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním a teda už nadobudol právoplatnosť) svoje závery o skutkových zisteniach a právnom posúdení veci odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 ods. 2 C. s. p. tak, aby obsahovalo dostatok dôvodov, aby ich uvedenie bolo zrozumiteľné a vysporiada sa s argumentáciou strán konania.

29. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 3 C. s. p.).

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).